Să ştii că ne ridică, mie îmi spune inima

(Suntem la Ciuchici în ziua de Rusalii 1997. Ce s-a întâmplat acum 46 de ani aicea?) Acum 46 de ani au fost Rusaliile, sâmbătă. Noi am fost la săpat, am avut nişte fasole să săpăm tot că mâine îs Rusaliile, am tăia un porc. A noştri aşa or dus înainte untura or topit-o, la Anina l-or vândut-o şi porcul or mâncat. Atunci noi ne-am dus dimineaţa, am făcut totul gata, porcul şi mâine zi ne-am dus la joc. Dar o fost miliţie pe lângă Sfat.

Acuma ce zice lumea, mi-s mânioasă, de ce mi-s necăjită. Când am ajuns acasă, Moş Costa mi-o spus: "Ce-i fată? De ce ai venit acasă?" zic: "Au ta' Costo, atâta mi inima de rea, nu mai pot, mă duc să mă culc." M-am dus, m-am culcat. Când m-am culcat o venit socrul meu de la joc cu soacra mea: " Lenuţo, ştii ce?"- "Ce?"- "Acuma se fac ridicări la noapte." 'Dar cum?" zic eu, iaca aşa, din pat. "Au, Tuţule. Să şti că ne ridică pre noi."- "Tu ştii pă dracu'- "Să ştii că ne ridică. Mie îmi spune inima." Ne-am culcat noi. Dimineaţa la 4 la câte or ieşit la noi oile, Moş Costa o dormit sub poartă ca să scoată el marvele şi nu or ajuns la capul satului, vin oile iar napoi bee, bee, oile. Vacile vin iar 'napoi. E, este ceva!

Când mai câta, păstă câta, tup, tup, la poartă. Baba o fost sculată. zice: "'Gheorghiţă, Gheorghiţă, scoalăce, ce să fac să deschid poarta?" "Haida, sculaţi-vă că vă cheamă afară." - Veţi părăsi locaşul în 24 de ore." Na, când auzirăm, babele începură a cânta, a plânge. Să ne luăm ţoale, ce să facem. "Staţi nu plângeţi aşa tare, se scoală copilul."-zic. Vezi copilul aşa mic se sculă şi el şi începu a plănge. Zic: "Au ţuşel maica, nu mai plânge. Mergem pe tren." - Vezi, l-am minţit. Dacă voi tăceţi tac şi eu, dacă voi plângeţi, plâng şi eu. Şi atunci punem ţoale în saci, iară lepădăm că nu ştiu cine spune că nu ne lasă. Trecem o apă mare şi nu ne lasă cu ţoale, decât numai ce e pră noi. Şi ce să-ţi iei mâncare, eu am luat nişte vase, am avut iacă aşa nişte vase pentru apă. Ne-am pus, ne-am pregăcit. Ne-am pus în cocie. Au Doamne l-o stropşit sângele pră Ionel, să mă sui în pod, or fost nişte de vată de bumbac. Nu m-o lăsat miliţianul să mă sui. "Nu plângeţi, nu vă necăjirăţi că aveţi curent acolo unde vă duceţi."

Când am ajuns acolo ne-or dus la Răcăjdie, luni. Până joi am stat. Într-un izlaz aici la Răcăştie. Joi s-o pus o ploaie, toţi am fugit în Gară. Atunci peste noapte, la 12, o venit trenu. Era atâta de lung şi atâta ce o şuierat trenu', tot ne-am îmbarcat, cu Neamţu o fost un vagon. Tot ne-am suit acolo şi marvele or fost într-alt vagon. Tuţu o stat cu marvele şi noi am stat colo. Şi merge trenu şi merge. Pe la gări s-o oprit, unde or luat ei apă. Ne coboram jos să luăm la marve câta fân şi noi am luat ceva de mâncare. Şi atuncea au venit felceriţe. Au întrebat care or avut copii, ne-or dat bumbi, biscuiţi, care or avut copii. Şi merserăm, şi merserăm, până am ajuns la Călăraşi. Ne-am uitat să mai vedem, dar cine o mai văzut coada cât o fost de lungă, trenul.

Dumunică mi se pare am ajuns la Călăraşi. Maşâni pră acolo. Ne puserăm în maşâni. Moşul Costa cu baba or venit cu vaca şi cu calul cu cocia pră jos. Noi am ajuns mai înaince, dar *buşneacul* atâta o fost, praf, atâta, ca neaua o fost. Şi când se făceau vârtejuri din alea de nu te-ai mai văzut om cu om, aşa o fost la ei. Pământ *pisăcos* aşa, ţărâna uşoară.

Şi ajunserăm acolo, haida, fuga să alergăm, o fost un inginer să ne bată paru să fim unii lângă alţii. Am fost noi, a lui Nădăşanu, Neamţu a lui Gheorghe Petra, noi ăştia a lui Paul Bercea, toţi la un loc. Lalu o fost într-altă parte la margine. A lui Niţăchia, Mărioara o fost dincolo cu ăştia de la Beniş şi cu a lu' Priboi. Au, Doamne şi atuncea am stat acolo, am stat, tăt ce să ne facem, ce să ne facem. Am pus paturile aşa ne-am culcat, ugeala pe noi, pră lângă cocie. Au, şi ne-am sculat şi ne-am dus, ce să ne facem. Şegeam, ne uitam unii la alţii. O dat Dumnezeu atuncea să ne facem casă, n-aveam. Ne făcurăm casa, tot gata. Hai să ne ducem la lucru. Trăbă să te duci. Ionel o fost beceag, o avut pojar. Şi să vezi colo ne ducem, dar la spital trăbă bani. Mă mână doctorul să mă duc. Zic: "Cum să mă duc, că nu-s nici care acasă." O venit Tuţu de la fermă. El o lucrat cu cocia la nemţi. Nemţii numai or altoit la pomi şi el o

cărat cu căruţa apă la nemţi şi noi am lucrat la firmă, la grădină, pe par am *prisăgit* arpagic. Am făcut cu fecele ăştia cu oltenii. Ziceam către ele: "Ducevă-ţi la umbră şedeţi, că voi vi-s fete cu liceu nu vi-s învăţate la săpat." S-or dus. Noi am săpat, acolo. O olteană acolo: "Dida Nuţo, vine trenul, mergem acasă." zic: "Au, fată că nici pe tren când mă pun tot mă tem că nu mă duc acasă." Şi atuncea am stat acolo.

Când s-o gătat pe la grăgină, ne-am dus pră la bumbac. Am cules la bumbac. Atuncea ne-am dus cu Neamţu. Au, Doamne am trecut Dunărea, duminica cu Neamţu cu calu lu' naşă-su şi cu Ioniţă al meu şi am întors acolo la roată acolo, am trecut Dunărea. Şi când trecurăm Dunărea, ne-am dus în Dobrogea. Dar noi nu ne-am băgat în sat că n-am avut buletin. O fost de la Dichiseni, am avut nişte prietini. Am lucrat la ele, la cucuruz, la bumbac. Am cules, le-am ajutat şi ne-or dat un metăr de hrană la zi. Ne-o dat de mâncare borş. Aşa o fost la ei, borş. Dacă o tăiat un pui, ceva, tot cu borş. Şi mămăligă ne-o dat şi vinerea şi miercurea or ţinut post. Ne-o dat usturoi cu acrituri şi turte de pogaci. Am mâncat. Eu cu moş Ilia am mâncat, dar soacră-mea cu muierea lui Lalu nu or mâncat. Nu le-o plăcut. Spun ceva către ele ca să râdă, că dau în sminceală până gisară, eu cu moş Ilia m-am făcut tobă şi sara am mâncat zeamă de aia, borş cu peşte, cum o făcut muierea. Trăbă să mânânc. Eu am fost mâncătoare, slabă aşa.

Şi atuncea ne-am dus în Dobrogea. Când ne-am dus, am stat de margine şi o fost baş acia un om care o avut struguri ca la noi cu boaba mare. Ne-o dat două lăzi de struguri, ne-o dat o dimigeană de must. Ei şi ne-am dus şi la Mănăstire. O fost de margine aşia. Fecele de la Dichiseni în tot anul, nu ştiu la Ziua Crucii, la ce, o litră de ulei or pus şi făină duc acolo la Sfânta Biserică. Şi am pus bani şi acolo şi în Biserică o fost izvor, o fost din piatră o curs. *(Unde a fost?)* La mănăstire în Dobrogea. Şi atuncea când am venit 'napoi pe la giumătacea Dunării se umflă un vânt. O dat Dumnezău că o fost o muiere cu carul cu boi. Şi tot: "Maica Domnului! Mă ţin de loitre de cocie, cocia face hur cu mine. Ioniţă cu Neamţu întorc la roţile alea apa şi când am ajuns la mal s-o şi rupt malu, atâta o bătut vântul de tare. Or fost nişte oameni cu lopeţile şi or chicit aice zic: "Au că nu mai merg eu acolo." de frică vezi, că ne-am temut.

Baba când o spălat cămeşile laBorcea, ea nu o ştiut. Numai o regăţeană: "Măi, femeie, fugiţi de aci că vă îneacă" o trecut bărcile şi le-or întins pră spini acolo. S-or uscat până seara şi or venit acasă. *(Cu cine aţi fost din familie?)* Cu ăi bătrâni toţi. Cu Ionuţă, cu soacra mea cu socrul meu cu soacra bătrână şi cu Ionel copilul.

Am făcut casa. Când, o nins trei zile şi trei nopţi anul întâi, al doilea n-o fost aşa numai şi în anul ce am plecat, atunci, şi mai 'nainte o fost neaua la noi cât casa. O fost casă mare toată la noi o întors-o. Trei zile şi trei nopţi am stat cu lampa aprinsă şi eu am ieşit prin bucătărie. O fost fereastra îngustă, ei n-or putut că or fost mari, eu am ieşit acolo în ocol, am făcut pârtie şi m-am băgat şi am adus neauă şi am topit să dau la vacă, la cal, vezi să bea apă. Câinili urla toată ziua, aşa se întorcea şi urla de flămând. Şi atunci într-o zi de dimineaţa până seara tot am lăpădat de la fereastră atâta tot o crescut că o bătut vântul şi o adus-o acolo.

Ioniţă o venit şi o spus că plecăm. Nu ştiu, după litere ne-o luat. Am plecat că mergem cu trenu, dar tot am ghingit că nu mergem acasă. Ne-am cumpărat grâu, hrană am adus. Un vagon şi ne-or ieşit cociili aicea, plini de cocii ne-or adus acasă şi am ajuns. Calul tot am ţinut, că unul l-am vindut. Am adus şi vaca. Am venit acasă. Acasă nu-i nimica, nici scândură pră pod, nimic. Aicea or fost ţiganii, or spart pogelili, or spart tot şi or făcut lipsa prin fântână. Şi-or bătut joc. O fost magazii de grâu, de orz. *(Erau de aicea din sat?)* Dă prin altă parte or venit. Or strâns oi, le-o rămas oi, porcii i-am luat. Purceii ne-or murit pră tren. Or fost marve, viţei. Am avut două junci, tot o rămas acasă. Şi atunci ne-am pus pră lucru. Unde să te duci. Ioniţă o venit mai 'naince, o venit cu 10 zile. O venit pe aicea pe la vecini şi o venit acasă. S-o dus şi s-o băgat pe la gostat pe acolo şi o fost brigadir la gostat la Răcăjdie. Şi ne-am dus

acolo, am lucrat toată ziua la colectiv, că am cerut la unii să ne dea un lanţ de pământ, barem. N-or vrut. Ne-am mutat la Socolari şi am luat pământ 2-3 lanţe cu socrul meu, ne-am dus cu calu, cu cocia şi am lucrat toată ziua. Am pus grâu, am pus cucuruz până am fost în rând cu lumea. Trăbă să fi în rând cu lumea. M-am dus la servici, Ionel la şcoală o fost. Au, Doamne, la Răcăjdie 4 ani, atunci la Oraviţa, la Timişoara la facultate şi aşa ne-am chinuit. Ne-o ajutat Dumnezău, ne-am rugat la el şi cum ne-am gângit aşa ne-o dat. Am lucrat cam din greu numa' ce să faci?

(Povestiţi despre pozele acestea.) Io mi-s cu Ionel şi cu Ioniţă, iarna, neaua -i mare cât casa. Nu se vede casa de neauă. *(Moş Costa a murit acolo?În '52?)* Da. L-a operat de hernie. A fost paznic la bumbac. L-am dus la biserică şi la Roseţi am plătit o muiere să-l tămâie. L-am dus cu cocia cum se duce la noi. *(Aveaţi preot în sat?)* A fost doctorul Caşu şi Mica Lola, pe bărbatul ei l-o chemat Traian Mica. Doctorul Caşu a fost rău la gură, drăcuia când s-o dus lumea la el, că el ne-o mânat cu Ionel la spital. Lola Mica când o venit să vadă la Ionel o zis: "Pune-ţi câta răchie, dă-i cu coţcă de ţucăr, numa să nu-i spui că v-am spus." Uite cât e neaua pă casă şi ne-or ajutat şi oamenii de am lăpădat. Nu la toate casele se făcea. Numa la noi o fost casă lată, mare. Asta iară e la bumbac, iară cu şoarţele. Asta, am fost toate muierile basarabene din toate părţile, de la Mircovăţ, de la noi din sat. Toţi am fost la cules la bumbac. (*Cine vă molărea?)* Cineva de acolo. Nu ştiu. *(Aicea era băiatul îmbrăcat în costum. Aţi zis că făcea acolo serbare?)* Da serbare a făcut, jocuri. *(Aicea sunteţi dumneavoastră cu o fetiţă. Cine este fetiţa?)* A lui Gheorghe Petra, Margareta. Am fost vecini cu ei. *(Aicea cu calul?)* Cu calul e socrul meu, la bumbac. *(Aicea copiii unde sunt?)* Copii la şcoală, or făcut serbare, jocuri. *(Aveaţi costume de acasă?)* Acolo am făcut, acolo i-am împistrit. *(Mai ştiţi pe cei care erau cu dumneavoastră?)* Unul îl cheamă Horea Târpe, atunci Ciuciuc Mircea de la Milcoveni, Palade basarabeanul tot pe strada noastră. *(De unde mai erau acolo?)* De la Mircovăţ, de la Nicolinţi, Ciucea. Nemţii or fost de pră lângă Timişoara, sârbi dă pră lângă Timişoara. *(Macedoneni au fost?)* Ciuhariu o fost cu muierea. Lia Sohariu de la Topleţ, cu Melania, au fost şef de echipă la Ioniţă, el o cântărit.

Tătă duminica ne-am şpaţirit la îngheţată, că ce să faci. *(Pe unde mergeaţi?)* Pră stradă, cât o fost strada de lungă. Nemţii făceau îngheţată şi erau cu acordeoane în drum şi cântau. Toată sâmbăta o fost joc la cămin. Or jucat fece de ăştia cinere cu copii. *(Cum aţi lucrat la bumbac?)* Bumbacul când o fost copt o fost tot alb, ca şi nins, slobozit în jos şi noi am cules cu mâinili amândouă. Când am umplut şoarţele, ne-am umplut sacii şi atuncea am cântărit. *(Aveaţi normă?)* Da după kil ne-o plătit. Fructe au fost acolo şi caise, prune. Lubeniţă am luat în anul ce am plecat acasă un lanţ de am pus şi noi bumbac, că înainte a zis că ne dă bumbac că am ţesut acasă ponevi şi am pus bumbacul şi atunci ne-or dus acasă şi o rămas bumbacul, că am pus lubeniţă, pepeni nu or fost, numai lubeniţă. Am adus toată ziua cu lada de cocie de lubeniţă. Am dat la vaci, la cai, la porci. Am venit sătui de lubeniţă nu aşa, nu le-ai putut lua în braţe, neudate. Dar aicea le pun le ud şi nu se fac. Nu e pământ.

Când ne-am dus în Borcea, când am tăiat trestia era o firmă acolo, cătanele or fost, era pe par atâta de mare, varză, fasole, păstăi şi ne-am dus şi am avut şorţ înainte şi socrul meu o stat înance să nu ne vadă cătanele, dar ne-or văzut cătanele. Ne-am coborât jos şi am luat pe pari cea mai mare, două şorţuri şi am umplut sacul de piparcă şi Irina lui Gheorghe Petra, mama lui Gheorghiţă şi ea o fost. Dar ea o luat de-a mai mică şi moşul o lăpădat că nu i-o plăcut, o fost rău. Tu nu ai luat ca Nuţa. Ea o fost muiere bătrână, dar eu am fost mai cinără, când ne-am dus acolo. Mai întâi socrul meu la firmă o lucrat. Am scos la sfecle, atâta or fost sfeclele de mari în pământ şi o fost brigadierul acolo şi Tuţu o umplut cocia şi eu le-am scos, le-am curăţat. *(Tuţu cine este?)* Socrul meu, aşa i-am zis. El a cărat la ăştia aproape. Când am plecat seara acasă am luat frunzili să le dăm la marve, dar brigadierul a fost om de Dumnezeu, a zis: "Nea' Gheorghe, pune-ţi sfecle în cocie şi le astupi cu frunze." Am făcut acasă o groapă

mare şi am băgat sfeclele că n-ai avut ce să dai la marvă. Până la Paşti am avut, atâta or fost de mari. *(Brigadierul a fost localnic?)* Da, din satul ăla.

Am avut cuptor de pită în bucătărie făcut ca din teracotă. Soba mică o fost cald şi prin bucătărie am copt pita şi am făcut pită acolo şi afară am avut afumătoare, groapă iar, acolo am băgat şi colaci când am copt şi pită. Deasupra am avut ladă şi am afumat cârnaţii. Aam tăiat porci, am avut cocină, am avut găini. Am avut jireadă. Nu ai putut să stai de căldură şi Ioniţă cu Tuţu şi cu unul de la Brani, Muşiosul cu Gheorghe Rusmir. Tuţu, socrul meu tot cu Muşiosul o lucrat şi la moară la Bucureşti şi au făcut făină. La Slobozia au cumpărat grâu cu 15 lei metăru şi or făcut făină şi au fost la cosit de la Rusalii până la Sfână Mărie au cosit dughia şi mohor. Am avut două jirezi şi când am plecat le-am dat la cătane, nu ştiu un leu, că am plecat acasă ce să faci cu fânul. L-am dat. Au lucrat toată vara. Dughia îi ca tătarul cu sămânţa slobozită în jos, creşte mare şi se dă la animale. Am avut găini, ouă tătă ziua, or ouat găinili şi pui, câte ouă, că or mâncat sămânţă din aia, că aia o fost bună. O căldură te-o ars pe jos. şi or fost nişte spini întinşi, Colţul Babei, aşa le-o spus, de n-ai putut să intri tu desculţă că ţi-o dat în picioare din ăia. Desculţă n-am umblat.

Am stat o zi de ploaie când am fost la firmă, ne-am dus la prisăgit. Pământ uşor, pisăcos pe lângă Borcea. Am udat acolo. Alea bătrâne or dormit toată noaptea de luni până sâmbătă nu or venit acasă. Noi alea cinăre, eu am venit acasă. Ne-o dus şi cu camionul, cu maşina, dar 7 km. Lunea şi seara n-am mai ajuns cu picioarele jos, am stat unii în alţii şi am zis mai bine mă duc pră picioare decât să stau acolo înghesuită. *(Ferma unde era?)* La Roseţi. După Roseţi o fost Tonea şi Modelul şi atunci Călăraşul. La deal o fost Dichiseniul după Roseţi. Era la Margine de Roseţi o căsuţă mică, o fost o cruce şi ăştia care nu or fost buni s-or rugat la crucea aia. Aşa or spus ei că o crescut piatra aia singură, cruce. I-or făcut şi acoperiş, era din margine acolo. Era din piatră. Şi noi am lucrat la fetele alea din Dichiseni, mamă, mamă! Dormeam noaptea acolo la ele or avut 100 de pogoane. Una o fost acasă o lucrat, una o fost la liceu, una o fost măritată în Călăraşi după popa, una o fost la un aviator la Bucureşti şi un copil o fost şi noi am lucrat la ele şi noaptea am dormit la ele şi ne-or dat mâncare cum am spus un metăr de hrană la zi. Ne povestesc ele sara că or venit să ia chiaburii, tată-su aşa o stat cu genunchii în pat, l-or bătut. *(Cum s-a numit?)* Voicu Gheorghiliu l-o chemat şi pră tată-său şi pră ea Stana, iar Gheorghiliu dăpă tată-său şi am dormit sara la ele şi ele spuneau că or dormit cu pistolul la cap. Când am auzit am zis: "Au, Doamne unde am venit noi aicea nu mai venim pră aicea că ne omoară, stăm acolo la gârlele noastre." Şi am lucrat ziua şi ne-o povestit ele noaptea ce or păţit, dar să şti că or fost tari fete. Ele n-or mâncat ca noi. Ele nici în ziua de Paşti nu or mâncat, post la ele or ţinut şi or crezut în Dumnezeu. Când or mâncat şi-or făcut cruce, s-or pus în genunche şi s-or rugat. Aşa o fost la ei. La ei nu or vorbit ca la noi: tu, ha, ce, matale, nu or zis tu şi or vorbit frumos. Şi ei or zis că or golit sobele să ne primesc în căşi şi atuncea comuniştii ăştia or spus că ni-s oameni răi, să nu ne primească. Şi atunci ne-or dus colo în câmpul liber. Ziceau să nu plângem, să nu ne necăjim, că îs becuri. Da, or fost bărăci de becuri cu ăştia de la Închisoare, deţinuţi aşa ardeau becurile acolo nu a fost curent. După ce am venit încoaci o fost curent la noi.

Atuncea or făcut bărăci, or adus pită, or adus apă. Nu am avut apă. Apă amară şi sărată din Borcea ne-or adus cu cisterna 2 km. Ne-am dus la fântână, ne-am dus cu butoaiele, cu cocia noastră şi am băut apă. Şi atunci s-or făcut lângă Ion Lalu fântână cu apă bună de băut la mijlocul satului, şi lângă Niţăchia la Mărioara o fost bună şi la ei şi la sârbi la capu satului şi atunci zice Eva către Tuţu: "Să-ţi ajute Dumnezeu, fă o fântână că eşti bun la inimă aicea între noi că mă rupe o apă." Fata ei o fost la alt sat cu bărbatu ridicată. Ea o venit acia numa în capot umbla, unt pă pită mânca, la lucru nu mergea, se şpaţirea, în ţoală lungă şi Tuţu hai, s-o dus o făcut. O dat cu târnăcopu între noi şi între Neamţu, o făcut fântâna că o fost apa bună de băut. Numa vezi, mâncare n-am făcut, numa vezi am dat la marve. Nu o fost amară nici sărată,

o fost apa bună. Acolo pământul când ai săpat fântâna aşa o fost ca cu ţăment şi căşile le-am uns tot cu pământ de ăla şi cu balegă de cal. Am uns cu mâinile pră jos. Sâmbăta numa am dat cu pececu, cu apă, ai zis că-i ciment aşa o fost, am spălat pe jos.

Ne-am dus toată duminica la Călăraş, ne-am dus şi pră jos am mers. Tuţu o mers şi cu cocia de câteva ori. Ne-am cumpărat fărburi că am fărbuit, mâncare, gutâne, mere, poame, ce nu am avut acia ne-am cumpărat.

Am pus lui Ionel când o plouat, dar să şti că deasupra de patul lui nu o ploiat aşa. Un an doi o ţinut Dumnezău cu noi, bag sama că am fi murit cine ştie neânvăţaţi pe acolo. Bordeiul când l-am făcut ne-am pus ponevi deasupra pe el şi bumbac din ăla, că am tăiat acolo, cu coasele cum or cosit să nu te ploaie şi am pus poneava la uşă că veneau cânii de la ciobani de la Libertatea. Libertatea o fost aproape acia, se băgau pe sub poneavă cânii. În anul dintâi când am făcut casa, am făcut coşul la casă ca la noi aicea. Ei că-mi face numa fum. Atunci baba ne-o făcut jos mâncarea şi noi am stat în pat de frig. Atâta fum, nu te-ai văzut om cu om. Neamţu când şi-o făcut fata asta a lor, care e dusă, Ileana, am zis că, dacă fata asta o fi să vadă, e mare lucru, dar nici nu vede că e cu ochelari la ochi, numa fum la ei o fost şi nu o avut scutecele unde să le uşte, în sân le-o băgat. Baba vezi tu că şi Mărioara cu mine o venit tătă sara, că o fost cu fată mică, baba o dormit acolo la firmă. Şi o lucrat şi greu de tot o fost.

Tot am gândit că nu ne duce. Când am ajuns acasă, de unde să luăm apă că în fântână s-o făcut lipsa ţiganii. Am adus apă de aici din drum. N-am putut să intru pă sub căşi, că aşa am fost la picioare ca coharcuri învăţaţi pă pământuil ăla, n-am putut să păşăsc de la genunchi aşa am umblat ca şi când am avut harcuri ca şi caii la picioare până m-am dădat.

(Ce aţi luat de acasă când aţi plecat?) Când am plecat am luat ţoale, ponevi şi un dulap şi două paturi. Dulapu lui Tuţu cum o fost naince vrema, mai, calu, căruţa, vasele pentru apă. Mâncare cum am tăiat porcul, ne-am luat, că am fiert porcul. Şi atuncea plecarăm cu toţi şi ne-am oprit la biserică că or fost Rusalile. Ne-o cumpărat la toţi câte o îngheţată. Moş Costa s-o dus cu bâta la Sfat să-l bată pe văru-su, dar o fost primarul cu el, numa nu o fost acolo la biserică, că el o murit în Bărăgan. *(De ce v-au dus în Bărăgan?)* Noi am avut pământ am fost lucrători, o spus că o exploatat socru-meu. O dus vin la Anina. Dar vin la Anina au dus şi vecinii de la vale, o dus tot satul. *(Cât aveaţi 14 hectare/)* Aşa am avut. Ei nu or avut atâta pământ, eu am avut la Nicolinţi 6 lanţe de pământ, am lucrat, s-o făcut hrană. (*Părinţii dumneavoastră nu au fost luaţi?)* Nu, a venit tatăl meu la Paşti, baş când o fost Moş Costa mort. Ştiu că mi-o adus un miel, am tăiat şi noi un miel. O avut aprobare, el o fost sanitar şi o avut aprobare.

Interviu realizat de Smaranda Vultur la
Ciuchici în 16.06. 1997 cu Anuţa RADOSLAU,
deportată de la Ciuchici la Olaru

Treizeci de familii au fost plecate. *(Dumneavoastră eraţi?)* Doian cu fratele meu, cu tata, mama. *(Cum se numeşte fratele?)* Bosioc Ionel cu Bosioc Drăgan tata, cu Bosioc Dimineaţa la 4 am fost evacuaţi din casă. Am avut drept într-un vagon. Într-un vagon au fost animalele şi într-un vagon au fost oamenii cu copii. *(Ce familii erau?)* Prietena mea care s-o născut acolo în '51 în octombrie. Ea a fost cu tata cu mama sa şi cu bunica sa şi acolo a crescut a fost la grădiniţă, când m-am întors am avut 7 ani. În septembrie ne-am întors. Ştiu că au venit într-o dimineaţă am tras la rudele noastre la Munteanu tot satul a venit în dimineaţa aia pe la noi şi a trecut ca să ne vadă, că tot am avut impresia da o fost o ură, în părţile noastre Am rămas în sat, nu am mai putut să ne revenim şi să ne luăm viaţa ininte .Un singur noroc

am avut. În anul celălalt urma să -şi spargă casa bunicul meu şi să-şi facă altă casă şi avea... ...toate au fost luate. Mai multe nu ştiu să spun pentru că părinţii mei, totdeauna au evitat să ne povestească, dar ştiu că odată o să ajungem să aflăm. *(Fratele era mai mare?)* Da, fratele era mai mare cu 4 ani. Acuma el este la Berlişte. A ajuns un ratat, că poate dacă nu era în Bărăgan putea să facă o şcoală şi era un om de ajutor societăţii, dar aşa a rămas un ratat. Bunicul Munteanu Gheorghe acest om a fost 2 ani în Siberia prizonier în Siberia. A venit acasă şi-o făcut familie când a avut nepotul 14 ani ne-a avut pe noi cei doi nepoţi. A mers în Bărăgan şi atunci urma în '88, '89 să i se spargă casa. Era pus în plan, noua organizare civică a Berlştei. Ne-am stabilit pe casă, am lăsat casa fratelui meu şi totuşi a venit Revoluţia şi a reuşit să scape. Şi mă mir de bunicul să moară de moarte bună după câte a păţit şi a pătimit. *(Despre tatăl?)* Mama tatălui nu l-a avut decât pe el şi a fost deportat. A plecat şi ea din casă că acolo din Berlişte care s-o născut acolo, în '51, nu ştiu nu de dureros, de frică eu aşa zic, că fratele meu a avut probleme, nu a reuşit la liceu, da după ce a venit din Bărăgan...